

NIHÂ VEND FANTEZİ

"VAKİT!"

(Z. Ö. Defne'nin aziz hâtırasına)

Şiir: ZEKİ ÖMER DEFNE

Beste: CİNUÇEN TANRIKORUR

Giriş (recitativo)

Nim Sofyan (orta)

Bir bindebir fırsat olur içtiğim içkiler daha kalmaz çiçe-

ğedurmağa Elem "vakit!" der seslenir seslenir Tüyce bir da-

lın ucunda şuncabir çiçek o-lu rum Ancak gülecek o lurum

ölüm "vakit!" der seslenir ölüm "vakit!" der seslenir ölüm "vakit!"

der ses-le...
(Notayok, kısık nefes sesi, ölüm anındaki gibi zorlukla)

(Parça bitince, giriş sazı çalınırken üzerine şiir okunur.)

Gecenin bir yarısında
Kalem "vakit!" der seslenir.
Kalemler içerisinde
Kelâm "vakit!" der seslenir.

Uyanırım bu çağrı ile,
Almış ele girmiş yola
Durmuş bir altın boruyla
Âlem "vakit!" der seslenir.

İçimde hep kalkmak üze
Bir tren yahut bir gemi
Varmış gibi, ikidebir
Yolum "vakit!" der seslenir.

Bir bindebir fırsat olur,
İçtiğim içkiler daha
Kalmaz çiçeğe durmağa
Elem "vakit!" der seslenir.

Tüyce bir dalın ucunda
Şunca bir çiçek olurum
Ancak gülecek olurum,
Ölüm "vakit!" der seslenir.

Zeki Ömer Defne